

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Τὸ μουσεῖον Ἀλμυροῦ ἠγόρασε παρά τινος χωρικοῦ κατ' αὐτὰς διάφορα προϊστορικά εὐρήματα προϊερόμενα ἐκ τῆς Μαγούλας Τσαγγλί· τούτων δύο εἶνε πῆλινα εἰδώλια, τὰ δὲ λοιπὰ πελέκει, ἐν ἀγγεῖον καὶ τινα ἄλλα ἀντικείμενα. Ἐπίσης ἠγόρασε κεφαλὴν πηλίνου ἀγαλματίου παιδὸς, τεθραυσμένην κατὰ πρόσωπον, τῶν ἱστορικῶν χρίνων, εὐρεθείσαν ἐν τῇ ἄκρῳ πόλει Φερῶν. Ἡ ἔκφρασις τοῦ παιδὸς εἶνε συμπαθητικὴ καὶ ἀφελής. Πρὸς τούτοις τὸ αὐτὸ μουσεῖον ἠγόρασεν ἐν ἀνεκδότῳ νόμισμα χαλκοῦν τῶν Φθιωτίδων Θηβῶν, ἐν μολυβδόβουλλον βυζαντινῶν, δύο δ' ἐπιγραφῶν ἀντὶ 20 δραχμῶν. Τούτων ἡ μία εἶνε ἀναθηματικὴ τῷ Σωτῆρι Διί, ἡ δὲ ἄλλη ἐπιτύμβιος τοῦ Δ' π. Χ. αἰῶνος, ἔχουσα καὶ τὸ ὄνομα ἀγνώστου Θεσσαλικῆς πόλεως. Ταῦτα πάντα διέσωσεν ὁ κ. Ν. Ι. Γιαννόπουλος, διότι ὁ χωρικός ἐσχόπει νὰ τὰ πωλήσῃ εἰς ἀρχαιοκαπήλους.

— Ὁ κ. Γ. Παρθενόπουλος διευθυντῆς τοῦ Ἰνστιτούτου καταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐν Ἀλμυρῷ ἠγόρασεν ἀργυροῦν δεκάδραχμον νόμισμα Συρακοσίων ἐκ τῶν Δαμαρτείων, γνήσιον.

— Ὁ κ. Ν. Γιαννόπουλος ἠγόρασεν χαλκοῦν δακτύλιον φέρον ἔγγλυρον πιάστασιν τοῦ βασιλέως τῆς Αἰτωλείας Οἰνέως μετ' ἐπιγραφῆς τοῦ Γ' π. Χ. αἰῶνος, τέχνης καλῆς.

*

Ἐν Πάτραις, εἰς τὴν πλατεῖαν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων ἐπισκευαζομένην, ἀνευρέθη ἀγαλματίον μαρμαρίνου καλλιτεχνικώτατον, μεγάλῃς ἀρχαιολογικῆς ἀξίας, καθ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀντιγράφου ἑνὸς τῶν μεγάλων τῆς Πραξιτέλειου τέχνης ἔργων. Τὸ ἀγαλματίον ὕψους ἑνὸς μέτρου περίπου, στερεῖται τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν χειρῶν, φέρει δὲ περὶ τὴν ὄψυν αὐτοῦ ἱμάτιον, τὸ ὅποιον πίπτον ἀφίγει νὰ διαφανῶνται οἱ γλουτοί. Κατ' ἀρχὰς ἐπιστεύθη, ὅτι τὸ ἀγαλμα εἶνε ἀντίγραφον τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι ἐν πολλοῖς παρατηρεῖται καταπληκτικὴ ὁμοιότης τοῦ ἀγαλματίου πρὸς τὴν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου, ἀλλὰ μία λεπτοτέρα παρατήρησις ἀπέδειξεν, ὅτι τὸ ἀγαλμα αὐτὸ δὲν εἶνε μὲν ἀντίγραφον τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου, εἶνε ὅμως ἀντίγραφον τοῦ τῆς Κνιδίας Ἀφροδίτης τοῦ Πραξιτέλους.

Τοιαῦτα ἀντίγραφα Κνιδίας Ἀφροδίτης μόνον δύο μέχρι τοῦδε εἶχον ἀνευρεθῆ καὶ τὸ μὲν ἐν εὐρίσκειται εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Μονάχου, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Βατικανοῦ ἐν Ρώμῃ. Ἦδη ἀνευρέθη καὶ τρίτον ἐν Πάτραις.

*

Ὁ ἐπιμελητῆς τῶν ἀρχαιοτήτων Κερκύρας κ. Ἰω. Μάρμορας μετὰ τοῦ ἐφόρου κ. Βερσάκη μετ' αἰνέσεως εἰς τὸ χωρίον Γούβιον, ἐπισκέφθη τὸν ἱστορικὸν ἐκεῖ νῆυσταθμὸν τὸν κτιθέντα τῷ 1715 ἐπὶ Ἐνετῶν. Ὁ νῆυσταθμὸς οὗτος κατελήφθη ὑπὸ τῆς οἰκογενείας Καποδίστρια, ἧτις καλλιεργεί ἐντὸς αὐτοῦ.

Ὁ κ. Βερσάκης προβάς εἰς ἀνακρίσεις ἀνεκάλυψεν ὅτι οἱ σημερινοὶ κάτοχοι ἀπαγορεύουσιν εἰς τοὺς περιγητὰς νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ ἱστορικὸν τοῦτο μέρος τῆς Κερκύρας καὶ ἐξήτασε πῶς κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Καποδίστρια. Ἐπίσης εἰς τὸ κτήμα τοῦ Ἰταλοῦ Λατσενέρε ἀνευρέθη ὑπὸ τοῦ κ. Βερσάκη ἐντετειχισμένη κεφαλὴ Ἀθηναῆς φέρουσα Κορινθικὸν κράνος τῆς ἐποχῆς τοῦ 450 πρὸ Χριστοῦ, τέχνης ἐξόχου, τὴν ὁποίαν ἀποτείχισας μετέφερεν εἰς τὸ Μουσεῖον.

*

Εἰς τὸ χωρίον Δρίσκοι τῆς Λαρίσσης εὐρέθη ὑπὸ

χωρικοῦ σκάπτοντος μαρμαρίνη πλάξ μήκους 1,10 καὶ πλάτος 0,50 φέρουσα ἀνάγλυφα καὶ 9 παραστάσεις, ἧτοι τρεῖς ἄνδρας, μίαν γυναῖκα καὶ πέντε παιδιά. Ἐνωθεν τῶν κεφαλῶν ὑπάρχουν γράμματα δυσανάγνωστα. Ἐντὸς τοῦ τάφου ἀνευρέθησαν καὶ ὀστά.

*

Ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐταιρείᾳ ὁμίλησαν ἐν τῇ δευτέρᾳ συνεδρῳ οἱ κ. κ. Κουρουνιώτης περὶ ἀγωνιστικοῦ ἀναθήματος τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ Σθωρῶνος περὶ τῶν παρὰ τὴν Πνῦκα καὶ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἀνασκαφῶν. Ἐν τῇ ἐπομένῃ ὁμίλησεν ὁ κ. Γ. Οἰκονόμου περὶ τῆς ὑπὸ τὸ Θησεῖον γενομένης ἀνασκαφῆς καὶ τῶν κατ' αὐτὴν εὐρημάτων, ἐν οἷς καὶ τοῦ κορμοῦ ὑπερφυσικοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅπερ ἐταῦτισε πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Εὐφράνορος ποιηθέντα. Ὁ κ. Κεραμόπουλος ἠρμήνευτε εἰκόνας πολεμιστῶν εὐρισκομένας εἰς τὸ μουσεῖον τῶν Θηβῶν χαρακτῆς ἐπὶ μέλανος λίθου, προσερχομένας ἐκ τάφων· ἐν δευτέρᾳ διαλέξει ὁ κ. Κεραμόπουλος ὁμίλησε περὶ τῶν πολεμιστῶν τῆς παρὰ τὸ Δῆλον μάχης (424 π. Χ.) Ὁ κ. Ἰάκ. Δραγάτσης ὁμίλησε περὶ τῶν Πειραικῶν ὁροσῆμων.

*

Ἐν συνεδριάσει τῆς Αὐστριακῆς Ἀρχ. Σχολῆς ὁ κ. Πρεμερστάιν ἐπλέξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ θανόντος Γερμανοῦ ἀρχαιολόγου Puchstein, γεν. γραμματέως τοῦ ἐν Βερολίῳ Γερμανικοῦ ἀρχ. Ἰνστιτούτου. Ἐἶτα ὁ κ. Frickenhans ἐπραγματεύθη περὶ τοῦ λεγομένου Διονυσείου ἐν Λίμναις, ἀντικρούσας τὸν κ. Δαίπρεφιλδ φρονούοντα ὅτι τὸ τέμενος ἐκεῖνον, κεῖμενον εἰς τοὺς μεσημβρινοὺς πρόποδας τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἶνε τὸ περίφημον ἱερὸν τοῦ Διονύσου καὶ ὑπεστήριξεν ὅτι τοῦτο εἶνε τὸ ἱερὸν τοῦ Ἡρακλέους ἐν Μελίτῃ. Κατόπιν ὁμίλησεν ὁ κ. Πρεμερστάιν περὶ τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Παναθηναϊκοῦ πέπλου, οὗ τεκμήρια εὗρεν τῇ ζωφύρῳ τοῦ Παρθενῶνος καὶ ἐν ποιήματι τοῦ Λατίνου ποιητοῦ Ἀπολιναρίου Σιδανίου.

*

Ἐν τῇ Γερμανικῇ Ἀρχ. Σχολῇ ὁμίλησεν ὁ κ. Ρόντεβελτ περὶ τῶν τοιχογραφῶν τῆς Τύρινθος. Ὁ κ. Στάης περὶ τῆς Μυκηναϊκῆς «θεῖας τῶν ἀνθέων» παριστανομένης ἐπὶ τῆς σφενδόνης χρυσοῦ Μυκηναϊκοῦ δακτυλίου. Ὁ κ. Μύλλερ ἀνεκοίνωσε τὰ περίσματα τῶν τελευταίων ἐν Τύρινθι ἀνασκαφῶν.

*

Τὸ Ἀρχαιολογικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισε τὴν στερέωσιν τῆς Πύλης τοῦ Ἀδριανοῦ ἀνέθηκεν εἰς τὸν κ. Ἀρβανιτόπουλον τὴν ἐνέργειαν ἀνασκαφῶν εἰς Σκοτούσαν τῶν Φαρσάλων καὶ Κρανῶνα τῆς Λαρίσσης, ὅπου πλῆθος θολωτῶν τάφων κρύπτεται· εἰς δὲ τὸν κ. Μπαλᾶνον τὴν διόρθωσιν τῆς Βυζαντινῆς ἐκκλησίας τοῦ Κορωπιοῦ.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐπὶ τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Φ. Βερσάκη ἐξεδόθη Γερμανιστὶ πραγματεία ὑπὸ τὸν τίτλον: «Τὸ Βραυρονίον καὶ ἡ Χαλκοθήκη ἐν τοῖς Ρωμαϊκοῖς χρόνοις.» Ἡ λατρεία τῆς ἐν Βραυρωνί τῆς Ἀττικῆς Ἀρτέμιδος μετηνέχθη ἐπὶ τῶν Πεισιστρατιῶν εἰς Ἀθήνας, τὸ δὲ ἱερὸν αὐτῆς ἰδρῦθη ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως πρὸς δυσμὰς τοῦ Παρθενῶνος. Βραδύτερον, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Δ' π. Χ. αἰῶνος ὑποδομήθη μεγαλοπρεπέστερον οἰκοδόμημα, περιλαβὸν καὶ τὸ ὀλίγα ἔτη μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ Πραξιτέλους κατασκευασθὲν ἀγαλμα τῆς Βραυρωνίας Ἀρτέμιδος, οὗ ἀντίτυπον θεωρεῖται τὸ ἐν Ταυιοῖς εὐρεθὲν καὶ νῦν ἐν τῷ Μουσεῖῳ τῆς Δρέσδης φυλαττόμενον ἀγαλμα τῆς θεᾶς

ταύτης. Παρά τὸ νέον ἄγαλμα τῆς Ἀρτέμιδος ἐτέθη καὶ τὸ ἀρχαιότερον ξοκιάμωρον, τὸ ἔδος τὸ ἀρχαῖον. Τῇ Βραυρωνίᾳ Ἀρτέμιδι ἀφιερῶντο ἐνδύματα κυρίως ὑπὸ τῶν γυναικῶν μισ' ἐπιτυγῆ τοκετόν. Ἐκ τούτου ὑπῆρχεν ἀνάγκη εἰδικῶ οἰκοδομήματος πρὸς τέλεσιν τῆς λατρείας καὶ πρὸς ἀναπόθεσιν συγχρόνως τῶν ἀφιερωμάτων. Κατεσκευάσθησαν λοιπὸν δύο στοῖκὰ οἰκοδομήματα περραγμένα κατὰ τὰ μετακρονία διαστήματα, πλὴν τῶν διὰ τὸς θύρας χρησίων ἀνοιγμάτων, καὶ ἐνεύμενα πρὸς τὸ ἐν ἄκρον κει' ὄρθην γωνίαν. Συγκεκρινῶν αἱ δύο στοῖαι εἰς θυρώματος καὶ ἔφερον ἐσωτερικῶς ἴλους ἐμπειρηγῶτας πρὸς ἐξάρτησιν τῶν ἀναθημάτων. Τὸ βέριον ἐιμέρισμα τῆς μίας στοῖας ἐχρησίμευε πιθανῶς πρὸς κατοικίαν τῶν ἐν τῷ ἱερῷ ὑπηρετουσῶν παρθέων, τῶν ἄρχων.

Συγχρόνως πρὸς τὸ ἱερὸν τῆς Βραυρωνίαις Ἀρτέμιδος, τὸ Βραυρωνίον, ὠλοδομήθη καὶ ἕτερον οἰκοδομημα, ἡ Καλοκήχη, ἀποθήκη δηλ. ὄπλων, ἐφαρμοζομένη πρὸς τὸ πρῶτον διὰ τῆς δυτικῆς αὐτῆς πλευρᾶς, κειμένη ὅμως εἰς ὀλίγον ὑψηλότερον ἐπίπεδον. Τὸ μέγιστον τῆς Χυλοκήχης ἀπέτελετο ἐκ θριγκῶ καὶ κίωνων θυρικῶ ρυθμοῦ, τὸ δὲ τοῦ Βραυρωνίου ἐξ ἡμικίωνων καὶ θριγκῶν Ἴωνικῶ ρυθμοῦ. Τα δύο οἰκοδομήματα μετεσκευάσθησαν κατὰ τι ἐν τῷ δευτέρῳ μ. Χ. αἰῶνι, διατήρησαν ὅμως περίπου τὴν ἀρχικὴν μορφήν. Τὰ νῦν σωζόμενα θεμέλια ἀνάγονται εἰς τὴν ἀρχαιότεραν ἐποχὴν, τὰ δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπὶ τῶν θεμελίων σωζομένων ἰχνῶν ἐπικαθήσεως ἀνευρεθέντα μέλη, πλὴν ὀλίγων, ἀνήκουν εἰς τὴν Ρωμαϊκὴν. Τὸ ἔργον τοῦ κ. Βέρσακη, ἀναπαριστᾷ τὰ δύο οἰκοδομήματα ὡς ἦσαν ἐν τῇ μεταγενεστέρᾳ ἐποχῇ, συμπληρωθέντα ἐκ τῶν ρηθέντων στοιχείων.

Ἐκκλησίαι πρὸς τοὺς βουλευτάς τῆς Διπλῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Ἑλλ. γλώσσης, ὑπὸ Ἰω. Φουσσόπου ἱατροῦ, ἐν Σέρφ.

Ἐγχειρίδιον Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφίας», ὑπὸ Βασιλείου Ἀντωνιάδου, καθηγητῆν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς Χ-λκῆς. Τόμος Α' Ἱστορία τῆς Ἀρχαίας Φιλοσοφίας. Ἀριστερον βοήθημα διὰ τοὺς θέλοντας νὰ μελετήσωσι τὰ φιλοσοφικὰ ζητήματα ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως. Ἐν σαφεὶ καὶ ἀπερίττω γλώσσῃ εἰσάγει εἰς τὴν βαθμιαίαν ἀνάπτυξιν τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως. Ὁ συγγραφεὺς σὺν τῇ ἐχέσει τῶν φιλοσοφικῶν θεωριῶν παραθέτει καὶ τὰ ῥήματα τῶν φιλοσοφῶσαντων.

Ἡ ἐν Μονάχῳ Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν ἐγορήγησεν ἐκ τῶν προσδῶν τοῦ κληροδοτήματος τοῦ Διονυσίου Θεραίου 1500 μάρκα ὑπὲρ τοῦ Βυζαντινοῦ Περιόδικου 1000 μάρκα ὑπὲρ τοῦ Corpus Griechischer Urkunden' εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Κάρολον Reichold 1000 μάρκα πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ περὶ ἑλληνικῆς ἀγγειογραφίας ἔργου' εἰς τὸν ἐν Κρήτῃ κ. Στέφ. Ξανθοῦδην 1000 μάρκα πρὸς ἔκδοσιν τοῦ νεοελληνικοῦ ἰατρικοῦ ἐπικοῦ ποιήματος «Ἐρωτόκριτος» εἰς τὸν ἐν Νυρεμβέργῃ καθηγητὴν κ. Φρειδερίκον Stahlin 300 μ. χάριν τοπογραφικῶν ἐρευνῶν ἐν Θεσσαλίᾳ' εἰς τὸν κ. Γ. Σωτηρᾶδην, ἔφερον τῶν Ἀρχαιοτήτων 300 μ., πρὸς νέαν ἔκδοσιν τῶν τοπογραφικῶν καὶ ἱστορικῶν δημοσιευμάτων του' εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις διδάκτορα κ. Ἀθ. Μπούτουρην 300 μ. δι' ἐπισκεψὶν γερμανικῶν Βιβλιοθηκῶν πρὸς σύνταξιν ἐπιστημονικῆς νεοελληνικῆς γραμματικῆς' εἰς τὸν ἐν Κέμπτεν καθηγητὴν κ. Κ. S. Bittarauf 300 μ., πρὸς νέαν ἔκδοσιν τῆς τοῦ Ἀριστοτέλους ἱστορίας τῶν ζῶων' εἰς τὸν ἐν Μονάχῳ καθηγητὴν κ. Ἰάκ. Haury 400 μ., πρὸς ἔκδοσιν τοῦ Προκρίπου' συνάμα ἀπένειμε δύο βραβεῖα ἀνὰ 800 μ. ἕκαστον, τοῖς ἐν Ἀθήναις καθηγηταῖς κ. κ. Λάμπρῳ καὶ Χρ. Τσοῦντᾳ.

Ἐν θαυμάσιον ἔργον, τοῦ John Gaird «Ἡ Φιλοσοφία τῆς Θρησκείας», ἐξέδοθη εἰς τὴν «Φιλοσοφικῇ καὶ Κοινωνιολογικῇ βιβλιοθήκῃ» Γ. Φέξη κατ' ἀριστοτεχνικὴν μετάφρασιν τοῦ κ. Παύλου Γρατσαίου.

Ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ μεταφυσικὴ δικαιολογία τῆς θρησκείας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀνεκασθεν σκέψεως τῆς ἀνθρωπότητος καὶ σύμφωνα μὲ τὰς νεωτέρας γνώσεις διατυπῶνται σαφῶς καὶ μεθοδικῶς εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, θεωρούμενον ὑπὸ τῆς κριτικῆς ὡς κλασικὸν εἰς τὸ εἶδος του.

Ἡ αὐτὴ βιβλιοθήκη τοῦ κ. Γ. Φέξη ἐπλουτίσθη μὲ τὸ ἔξογον ἔργον τοῦ κ. Ἐρνέστου Χάικελ «Ἡ καταγωγὴ τοῦ ἀνθρώπου» κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Ἀνδρ. Φαρμακοπούλου.

Ἐπιφανὴς ἐρμηνευτὴς καὶ ἐκλαϊκευτὴς τῆς Δαρβινεῖου θεωρίας τῆς ἐξελίξεως ὁ Χάικελ ἐξετάζει εἰς τὸ βιβλίον του τοῦτο καὶ ἀναλύει τὰ τῆς ἐξελίξεως τοῦ ζωικοῦ βασιλείου μέχρι τοῦ ἀνθρώπου, τὰ παλαιοντολογικὰ καὶ ἄλλα βιολογικὰ τεκμήρια, τὰ φανερόντα τὴν καταγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοὺς σταθμούς τῆς προόδου αὐτοῦ μέχρι τοῦ σημερινοῦ τύπου.

B. Danges «Ἡ Θεολογία». (Βιβλιοθήκη Φέξη). Ὅ,τι σχετικὸν μὲ τὴν ἀσκησιν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς θελήσεως καὶ πάντα τὰ ἐξ αὐτῆς ἀγχθὰ ἀποτελέσματα κοινωνικῶς καὶ ἀτομικῶς περιελήφθησαν εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο. Μεθοδικὰ ταξινομημένα, ἐξηγημένα, μὲ ἀφιγγκματικότητα καὶ εὐλόγητος παρετέθησαν αἱ περὶ θελήσεως γνώμαι ἀρχαίων καὶ νέων σοφῶν μαζί μὲ τὰ διδάγματα τῆς κοινωνικῆς πείρας. Ἡ μετάφρασις του λαί, ἐπιτυχῆς ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Ἡλ. Οἰκονομοπούλου.

Richard. «Ὁ Σοσιαλισμὸς». (Μετάφρασις Ἡλ. Οἰκονομοπούλου. Βιβλιοθήκη Φέξη). Μελέτη τῆς ἱστορίας τοῦ Σοσιαλισμοῦ, ἐκθεσις περιληπτικῆ τῶν νεωτέρων σοσιαλιστικῶν συστημάτων καὶ τῶν ἐφαρμογῶν των, ἰδίως δὲ ἐξέλεγεῖς αὐτῶν σύμφωνα μὲ τὰς ἀντιλήψεις τῆς συγχρόνου οικονομολογικῆς ἐπιστήμης, εἶνε τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ ὁποῖον παρέχει ἰδίως πολλὰς καὶ πολυτίμους περὶ Σοσιαλισμοῦ γνώσεις καὶ πληροφορίας.

Θεόφιλος Κατῆς. Ἱστορικὴ μελέτη τοῦ ἐν Σέρφ κ. I. Ζωγράφου περὶ τοῦ διαστήματος θεολόγου, μετ' ἐπιμελείας γεγραμμένη.

Οἶκος Τυφλῶν. Λογοδοσία τοῦ ἔτους 1909, ἐξ ἧς ἐμφαίνεται ἡ προοδευτικὴ δράσις τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ἱδρύματος.

«Ἡ ψυχὴ τοῦ παιδίου». Ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἀρτακίῳ καὶ τέως Ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλλ. σχολείων κ. Α. Παπαζαχαρίου, ἐξέδοθη μεταφρασις τῆς λίαν ἐνδιαφερούσης συγγραφῆς τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ψυχιατρικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Κιέβου κ. I. Sikorsky, ἐν ἧ μελετᾶται ἡ παιδικὴ ψυχὴ καὶ ἐρευνῶνται αἱ ἀνάγκαι αὐτῆς. Ἡ μελέτη οὗτη εἶνε ποιότιμος δὴγῶς εἰς πᾶσαν μητέρα καὶ παιδαγωγόν. Καθὰ ὁρῶς παρατηρεῖ ὁ συγγραφεὺς Preyer ἄνευ τῆς σπουδῆς τῆς ψυχικῆς ἀναπτύξεως τοῦ μικροῦ παιδίου δὲν δύναται ἡ τέχνη τῆς ἀγωγῆς καὶ διδασκαλίας ἐπὶ ἀσφαλούς ἐδάφους νὰ θεμελιωθῇ. Ἡ παιδικὴ ψυχολογία εἶνε νεωτέρα ἐπιστήμη, διανύουσα ἤδη τὸ δευτέρον στάδιον τῆς ἀναπτύξεώς της. Χιλιάδες τόμων ἐγράφησαν, ἐν Ἀμερικῇ ἰδίως, ἐνῶ αἱ σχολικὴ παιδείαι ἐδράζονται ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τῆς ψυχολογίας. Ἡ ἐξελληνισις εἶνε ἀξία τοῦ πρωτοτύπου. Καίτοι δυσχερῆς, ἐγένετο ἀκριβῆς καὶ εἰς ὅφους ἀπλοῦν. Τῆς μεταφράσεως προηγεῖται εἰσαγωγὴ ὑπὸ τοῦ μεταφραστοῦ.